

Послала мати по цибулю,
А я не купив,
Та так ухватив,
Чоловік нагнав,
Чуба обирвав,
А я іду, плачу,
Стежечки не бачу,
Двері відченяю,
Сльози утираю
Вас с празником поздоровляю!

*Афанасій Свительшний, 40 л.,
с. Вознесенка Ал. у., 25 декабря 1878 г.*

Ср.: Чубинский. Труды, III, 434, № 73.

ПСАЛЬМА

79

Ой Боже мій милостивий,
Чим я свою душу спасу?
Чи псалмами, чи псалтирями,
Чи тайними милостинями?
Як вийду я на гору високу,
Та гляну в безодню глибоку,
Горять огні негасимії,
Течуть річки все пекельнії,
Ідуть душі все спасеннії.
А за ними ангели Гавриїл, Михаїл:
– Чого, душі, забарилися?
– Райські двері затворилися,
А пекельні відчинилися.
Усі душі посмутилися .

*Записано от странствующего лирника
Михаила Безродного, с. Ольгинское Мариуп. у., 6 мая 1877 г.*

ВЕСНЯНКА

80

Король по вгороду ходе.
Король дівок вибірає.
Король, приступи близенько,
Король, поклонись низенько,

Король, кого вірно любешь?
Король, того поцілуєшь.

*С. Григорьевка (Кинська) Александр. у. Екатер. губ.,
март 1885. Записана от дивчат.*

РУСАЛЬНІ

81 А

Дрибу, дрибу, дрибушечки,
Наївшися галушечки,
Гиля, гиля до води,
Наївшися лободи.

Покровское, Александр. у.

82 Б

Дрибу, дрибу, дрибушечки
[Носив] в Петра галушечки.
Петрові дочки вигнали бичка
За ворітечка,
Бичок не пасеться,
Мичка не прядеться,
Став бичок пастись.
Стала мичка прядьтись.

*Андреевка на Днепре Александровского у. Екатеринославской
губернии от Харитины Чуча, 1887, февр. 18.*

Во время песни двое детей берутся за руки, ноги ставят близко к ногам, руки растягивают. Таким образом, ощутившись в наклонном положении, кружатся, и топчут ногами, и поют.

83

Їхав козак битим шляхом,
Зустрів дівку-семелітку.
– Здоров, здоров, вдовина дочко,
Одгадай же загадочку:
Одгадаєш – моя будеш,
Не одгадаєш – дурна будеш.
А шо світить круту гору?
А шо біжить без прогону?
А шо росте без коріння?
А шо грає – голос має?
А що плаче – сльози траче?
А шо вьється коло деревця?